

ЕКОСВІТ

№ 10
2019

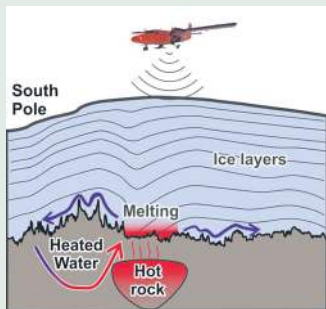
ПОНЕДІЛОК, 7 ЖОВТНЯ «ЧИСТА КРАЇНА – ЧИСТА ЗЕМЛЯ»

ХАРКІВСЬКА ОБЛАСНА ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ОХОРОНИ ПРИРОДИ

Радіація продовжує виходити на поверхню в Антарктиді

Експедиція американських і австралійських учених в Антарктиду досліджує невідоме потужне джерело радіації площею в десятки кілометрів. Як стало відомо, це джерело, випадково відкрите в 2018 році зацікавив дослідників завдяки своїм дивацтвам. В першу чергу це потужність радіоактивного випромінювання. "Як начебто під льодами сховали ядерний реактор і він вибухнув". Друге питання викликає глибина і площа залегання зони радіації.

"Це можна порівняти з вибухом на Фукусімі" - зазначив Ерік Стольц, учасник експедиції в інтерв'ю Daily Mail. Сама експедиція проводила свою роботу більше трьох місяців. Пробурен глибинна свердловина, щоб розташувати під льодами необхідну апаратуру дослідників, а також взяти проби ґрунту і радіоактивних вод.

Також дослідники з міжнародного проекту PolarGAP за допомогою радіолокаційних спостережень з літака зафіксували в Антарктиді прихований під льодами радіоактивне джерело тепла ще в 2018 році. Радіолокатор проник кризь лід на глибину близько трьох кілометрів і відобразив умови під ним. Вивчивши дані, експерти прийшли до висновку про те, що під льодовиком, ймовірно, знаходиться щось, що за допомогою ядерної енергії розігріває топить льоди.

Радіація продовжує виходити на поверхню в Антарктиді через величезний континентальний розлом і підтоплює

льоди. За словами вчених лід в Антарктиді вже підтоплено на площі в 50 квадратних кілометрів і зона підтоплення розширюється. Сам континентальний розлом має протяжність більше 160 кілометрів і в центральній частині виділяє величезну кількість радіоактивного радону і гафнію. Як пише видання Explorger, ймовірно найближчим часом група фахівців зі станції Амундсен-Скотт почне бурити льодовик в районі розлому, щоб отримати зразки радіоактивного матеріалу і опустити на поверхню континенту високоточні датчики.

Раніше вже повідомлялося, що антарктичний розлом виділяє зараз більше радіоактивного радону ніж всі інші джерела на Землі і почалося це швидше за все кілька років тому.

Розлом почав вулканічну активність орієнтовно в 2016 році, і вийшов на максимум до кінця 2018 року, коли почала фіксуватися сильна радіація і нагрів дна льодовика. У зоні виділення радіоактивних речовин температура води досягає вісімдесяти градусів і продовжує зростати. Учені б'ють на сполох - радіація вже через тріщини в льодовому щиті виходить на поверхню Антарктиди в центральних районах льодового континенту.

Одна з версій - багато років тому під лід пішов і зруйнувався ядерний реактор, процес ядерної реакції в якому до цих пір продовжується. Але чий це реактор і реактор чи - поки вчені гугляться в здогадах.

Цікаві факти з екології у нашому житті

Яка компанія переробляє старі кросівки в матеріал для нових спортивних майданчиків?

На початку 1990-х років компанія Nike запустила програму Reuse-A-Shoe, яка діє до цього дня. Вона полягає в переробці старих кросівок, які приймаються спеціальними пунктами в США і багатьох інших країнах, в матеріал для спортивних майданчиків. Кожна з трьох частин взуття переробляється окремо: подрібнені гумові підшви стають біговими доріжками, середня частина з піноматеріалу - покриттям тенісних кортів, а тканина - покриттям баскетбольних майданчиків.

Де знаходиться електростанція, що працює на кавовій гушці?

Компанія-виробник продуктів харчування Kraft Foods використовує в технологічному процесі кавової фабрики англійського міста Банбері електростанцію, паливом для якої служить кавова гушча.

Де знаходиться Східний континент зі сміття?

Департаментом екології та природних ресурсів Харківської обласної державної адміністрації видано Висновок з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності АТ "Укргазвидобування" "Спорудження розвідувальних свердловин №№ 10, 20 Оливинівської площі, пошукових свердловин № 1 Східно-Оливинівської площі та № 12 Борисівської площі з метою розвідки покладів газу і конденсату. Підземні споруди. Підключення свердловин до установок підготовки вуглеводневої сировини" від 01.10.2019 № 03.02-20/044. З повним текстом можна ознайомитися в Єдиному реєстрі ОВД за №: 201811262241/16027.

У північній частині Тихого океану є область, яку називають Великим тихоокеанським сміттевою плямою або Східним сміттевим континентом. Під дією океанських течій тут в верхніх водних шарах скупилася велика кількість пластикових відходів з Азії та Америки, всього ймовірно більше 100 мільйонів тонн сміття. На відміну від відходів, схильних до біорозкладу пластик під дією світла лише розпадається на дрібні частинки, при цьому зберігаючи полімерну структуру. Ця суспензія нагадує зоопланктон, і медузи або риби приймають пластик за їжу. І ви в курсі, що далі, рибу споживає ми...

Де поставили пам'ятник молі?

В Австралії зведений пам'ятник молі. У 1920-х роках тут катастрофічно поширився американський кактус, і єдиною, хто змогла впоратися з ним, стала завезена аргентинська кактусова моль - природний ворог рослини.

Яким чином гравці в гольф на лайнерах можуть піклуватися про навколишнє середовище?

На великих океанських лайнерах топ-класу є навіть поля для гольфу. Головною проблемою такої гри є те, що м'ячики часто відлітають за борт. Одна німецька фірма випустила спеціальні м'ячі у вигляді спресованого риб'ячого корму для тих гравців, яким не чужа турбота про навколишнє середовище.

А м'ячики часто летять за межі поля, тобто в океан і там, вже слугують кормом рибкам!

Екологічні проблеми і свідомо поведінка

Аналітики CEDOS Дарина Пирогова й Іван Вербицький, а також Євгенія Польщикова на замовлення УМКА (Української молодіжної кліматичної асоціації) за підтримки Представництва Фонду імені Гайнріха Бьолля в Україні провели соціологічне дослідження. Вони вивчали, як жителі української столиці сприймають екологічні проблеми та що вони про них знають. Нижче публікуємо конспект результатів дослідження.

Мета дослідження — з'ясувати, як ці три соціальні групи сприймають головні екологічні проблеми Києва, їхні причини та можливі шляхи вирішення; яку екологічну поведінку готові практикувати і як можуть долучитися до покращення екологічної ситуації.

У трьох фокус-групових дискусіях взяли участь по 8 людей:

- студенти 17-25 років, не залучені до роботи громадських організацій;
- одружені люди 25-40 років, половина з яких мають дітей;
- люди 18-35 років з досвідом активізму.

ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ

Сміття. Серед усіх проблем учасників дослідження найчастіше згадували нерегулярний вивіз сміття, засмічення міських вулиць і зелених зон, відсутність інфраструктури для сортування і нестачу сміттєспалювальних заводів.

Проблема сміття є «видимою»: люди стикаються з нею щодня і саме тому вона їх турбує найбільше. Учасники дискусій багато говорили про нерегулярність вивезення сміття з прибудинкових територій і засміченість публічних просторів.

«Хвилює, в першу чергу, вивіз сміття. Тому що його багато накопи-

чується і часто його можна зустріти по місту, на вулицях, особливо, під час великих заходів».

Якість повітря. Загазованість, смог і забруднення повітря є ще однією проблемою, про яку говорили учасники дослідження. Особливу увагу на неї звертають люди, які нещодавно переїхали в Київ. На думку респондентів, у майбутньому ситуація погіршиться: з появою нових мешканців у місті збільшиться кількість приватних автомобілів і зросте забруднення повітря.

«Друга проблема, з якою стикнувся, це повітря. Не зважаючи ні на що це відчувається. Пізніше я почав більше цікавитися цим. Коли в повітрі багато домішків різних газів, дуже часто виникають такі симптоми, як головний біль, біль у суглобах і інші фізичні розлади організму».

Система вимірювання якості повітря є загадкою для більшості учасників обговорення. Деякі з них не були впевнені, чи проводиться моніторинг взагалі.

Люди кажуть, що їм цікаво дізнатися більше про рівень забруднення повітря, якби цю інформацію надавали в доступній формі, наприклад, як частину прогнозу погоди. Дехто пригадував, що під час пожеж на торговелищах навколо Києва показники забруднення повітря оголошували в

новинах. Однак, самостійно розшифровувати ці показники складно. Людям не зрозуміло, який вплив на здоров'я людини має певний вміст тієї чи іншої речовини. Саме тому не всі учасники впевнені, що довіряли б офіційним показникам.

«Київ чомусь не має загальної інформації щодо смогу. Ми не володіємо нею або вона захована на якихось порталах, які потрібно самому шукати. Тому ми, напевно, не дуже задумуємося».

Проблема забруднення повітря є невидимою — вона актуалізується, коли Київ огортає смог. Всі учасники обговорень казали, що забруднене повітря негативно впливає на якість життя киян. Щоби підвищити свою обізнаність з цієї теми, вони пропонували:

- тлумачити показники, наприклад, використовуючи «систему світлофору»: зелений колір означає відсутність шкоди для здоров'я, жовтий — незначну шкоду, червоний — небезпеку для здоров'я людей;

- надавати практичні поради, як діяти, коли концентрація шкідливих речовин у повітрі висока;

- надавати інформацію про причини забруднення, наприклад, про діяльність конкретних підприємств.

Більшість учасників не вірить, що органи влади щось зробитимуть для покращення якості повітря. На їхню думку, через корупцію і зв'язки бізнесу з органами влади, ніяких реальних кроків не відбудеться. Така впевненість додатково демотивує їх шукати інформацію про стан повітря у місті.

Іншими проблемами, які згадували учасниці та учасники дослідження, є вирубування зелених насаджень, низька якість питної води, а також зміни клімату.

ПРИЧИНИ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ

Культура, байдужість і мала поінформованість найчастіше називали учасниками дослідження як причини екологічних проблем. Одружені люди та активісти звертали увагу на проблему надмірного споживання, називаючи це «жадібністю» або «вещизмом».

«Київ не розрахований на таку кількість машин, як би банально це не звучало».

Студенти наголошували на необхідності пропаганди екологічно свідомої поведінки:

«Дуже багато людей не є грамотними саме в екологічному плані. Тобто вони не сліdkують за тим, що вони викидають, скільки вони викидають».

Відсутність державної політики була другою найчастіше згадуваною причиною екологічних проблем. Сюди учасники відносили корупцію, відсутність ефективних системи покарань, відсутність необхідної інфраструктури для сортування і переробки сміття, неякісну роботу комунальних служб, а також відсутність підтримки екологічних ініціатив. Вони також називали небажання бізнесу впроваджувати нові екологічні технології.

У всіх групах відбулася дискусія щодо того, яка з цих причин є первинною і важливішою: відсутність належної державної політики чи побутові практики у суспільстві. Наприклад, у групі студентів і студенток один учасник стверджував, що «перекладати» відповідальність на органи влади неправильно: зміни варто починати з себе, адже держава робить лише те, на що є запит від суспільства. Проте, більшість учасниць та учасників не погодилися з таким твердженням.

ЕКОЛОГІЧНА ПОВЕДІНКА

Більшість учасниць та учасників дослідження сказали, що хочуть практикувати екологічну поведінку щодня. На це впливає оточення та популярність тих чи інших практик серед знайомих. Щоправда, студентки та студентки погоджувалися змінювати свою поведінку лише якщо це не завдасть відчутних незручностей або принесе економічну вигоду, наприклад, економію особистих грошей.

Роздільний збір сміття вдома — найбільш очевидний спосіб екоповедінки для учасників обговорень. Дехто з них уже практикує сортування, однак частина зазначила, що здавати сміття на переробку надто складно або немає куди. У групах згадували можливість здавати пляшки в автомати, як у деяких країнах ЄС:

«На Заході, коли продається щось у скляній пляшці, воно коштує дорожче. Але потім ти можеш здати пляшку назад і отримати за це гроші».

Зменшення споживання пластику. Більше половини учасників і учасниць усіх груп практикує або розглядає можливість такої поведінки, наприклад, не брати у магазинах пакети, використовувати мішечки або еко-торби з тканини.

Купувати каву у свою термочашку. Дехто серед активістів уже практикує таку поведінку і загалом ставиться до неї позитивно. Водночас, не всім студентам ця ідея сподобалася, хоча одноразові стаканчики для кави, які захарашують місто, їм теж не до душі.

Менше користуватися особистим автомобілем, більше — громадським транспортом і велосипедом. Студенти зазначали, що не готові у майбутньому відмовитися від автомобілів. Вони також сказали, що не намагаються частіше користуватися громадським транспортом, адже він незручний, а дехто вважає його неперестимним. Натомість, серед активістів і одружених людей дехто вже намагається менше використовувати автомобіль для поїздки по місту, обираючи натомість велосипеди та громадський транспорт через їхню екологічність.

Можливе встановлення пристрою для збору даних про якість повітря учасники групи сімейних людей сприйняли як послугу, яку громадяни надають місту. Більшість з них погодилися б встановити такий пристрій, однак платити за нього вони не хотіли. Учасники не розуміли, яка користь від такого пристрою і що вони особисто можуть зробити з отриманою інформацією.

«Людина погодилася це все робити задля міста, це все обробляти і вона це повинна гроші платити?!»

Натомість, у групі людей з досвідом активізму була половина тих, хто готові купити такий пристрій самостійно або скинутися на нього з сусідами.

Купувати чи використовувати вживаний одяг або речі. Цю ідею негативно сприйняла більшість у всіх групах, однак деякі люди — позитивно. Така практика асоціюється з бідністю: купувати вживані речі неprestижно і соромно. Винятком може бути хіба що вінтаж чи дизайнерський одяг, свідомо створений з уживаних речей. З іншого боку, пропозицію здавати свої речі на переробку або повторну експлуатацію учасники і учасниці сприйняли позитивно.

Обирати потяг або автобус замість літака. Ця ідея викликала здивування. Більшість не чула про шкідливість авіаперевезень і не вірить, що літаки є небезпечнішими для довкілля за інші види транспорту.

«У літаку 200 місць, а в автобусі до 50. До того ж доводиться дуже довго їхати».

Доплачувати за енергоощадливість, купуючи нові прилади. Загалом, учасники і учасниці сприйняли таку пропозицію позитивно. Важливою для них була персональна вигода, адже такі прилади є більш економними. У групі активістів значна частка людей уже практикує таку по-

ведінку. Економія і екологічність відіграють для них роль під час вибору техніки.

«Якщо там незначна різниця і екологічно вигідно, я теж вибрав би екологічне. Але якщо це вже 50% вартості — заради екології я не готовий».

Утеплювати будинки, встановлювати лічильники на тепло, користуватися енергоощадними лампами замість звичайних, регулювати температуру в кімнатах: такі ідеї учасників дискусії сприймали позитивно, багато з них вже практикує щось із цього.

Часткова заборона в'їзду приватного транспорту на дизельному пальному в центр міста. Студенти сприйняли цю ідею нейтрально. Вони скептично поставилися до такого нововведення, оскільки воно призведе до бунту водіїв і, можливо, транспортного колапсу. Натомість, деякі учасники інших груп самі пропонували заборону в'їзду будь-якого транспорту в центр міста як необхідний крок для покращення якості повітря.

«Якщо у певних зонах, наприклад, на Хрещатику, забруднення досягає певного піку, отже, на Хрещатик потрібно не пускати».

З іншого боку, учасники і учасниці дискусії говорили про необхідність поліпшення роботи системи громадського транспорту у місті. Найважливішими проблемами вони називали відсутність необхідних маршрутів і нестачу рухомого складу. Вирішення цих питань могло б стимулювати киян більше користуватися громадським транспортом. Серед іншого, люди також згадували ідеї відкриття перехоплювальних парковок біля станцій метро, створення системи велодоріжок і пропаганду електромобілів.

Включатися у вирішення екологічних проблем не лише на повсякденному рівні готові не всі. Частина учасників вважала, що екологічні акції зараз «не на часі» в Україні. Інші ж переконані, що екологічні проблеми пов'язані з економічними, і їх потрібно вирішувати спільно.

Серед групи активістів, до екологічних протестів були готові долучитися більшість учасників дискусії. Дехто з них теоретично готовий навіть перекивати вулиці, але також протестувати перед державними установами або поряд з підприємствами забрудниками.

Студенти зазначали, що готові взяти участь в екологічних протестах, якщо довірятимуть організаторам і бачитимуть реальні результати. Флешмоби й екоакції в рамках фестивалів здавалися їм найбільш цікавими:

«Щось цікаве, щоби був фан. Щоб це було весело: не у формі протистояння чи конфліктів, а у формі позитивних емоцій. Воно так краще запам'ятовується людям».

Підписувати електронні петиції готуві більшість учасників і учасниць дискусій. Навіть попри те, що не вважають їх дієвими.

Серед іншого, учасникам обговорення пропонували обговорити 4 можливі варіанти екоактивізму:

- робота на освітній фермі у Бельгії, організованій за принципом пермакультури, протягом 3 місяців;
- допомога в збереженні морських черепах у Греції впродовж 6 місяців;

- волонтерство в українському представництві Всесвітнього фонду дикої природи для перевірки стану лісів в Івано-Франківській області, раз на місяць;
- допомога освітньому проєкту зі змін клімату, часткова зайнятість, можливість працювати дистанційно.

Найменше зацікавлення в усіх групах викликала робота на фермі в Бельгії. Декілька людей взяли б участь у такому проєкті лише якби планували відкрити власну ферму.

«Це ж просто робота. Начебто це щось екологічне, але це приносить прибуток комусь, а ти задарма волонтериш. Якщо я правильно зрозумів. Тобто я бачу в ньому певний „підступ“».

Робота з черепахами у Греції викликала жваві обговорення і захоплення у різних групах. Однак, на думку учасників, вартість проживання в іншій країні протягом 6 місяців робить цю можливість малореалістичною.

Окремі учасники в різних групах зацікавилися можливістю перевіряти стан українських лісів. Основною перевагою цього варіанту їм здалося те, що поїздки відбуваються лише раз на місяць у вихідний день. Крім цього, було важливо те, що цей проєкт стосується України. Варіант привабив тих, хто любить проводити час у лісі або захоплюється туризмом.

Найцікавішою для більшості учасників і учасниць здалася ідея волонтерства для освітнього проєкту, щоправда дехто не бачив у цьому проєкті реального впливу пропонованої роботи. Для студентів основною перевагою була можливість отримати корисні навички для майбутнього професійного росту. Важливими факторами були також неповна зайнятість і дистанційна робота:

«Від чотирьох до восьми годин на тиждень — це легко, можна щодня працювати по годині. Плюс тебе ще навчають, ти отримуєш навички, ти допомагаєш реально. І найголовніше, що ти можеш з допомогою цього налагоджувати зв'язки».

ВИСНОВКИ

Серед усіх трьох груп найменш готували змінувати свою поведінку виявилися студенти. Попри розуміння і визнання проблеми забруднення повітря, більшість з них не бажає в

майбутньому відмовлятися від автомобіля. Студентки і студенти також відзначали, що не намагаються частіше користуватися громадським транспортом і наголошували на його незручності та неперестимності. Водночас, у групі студентів однією із найважливіших причин екологічних проблем визнали погане виховання, «менталітет» і відсутність пропаганди еко-відомих дій.

Відсутність стратегічного планування на рівні держави вважають однією з головних причин екологічних проблем у всіх групах. Також усі учасники обговорення згадували погану поінформованість про екологічні проблеми та неможливість впливати на них. У групах сімейних людей і активістів та активісток відсутність системи покарань вважали важливішою за пропаганду екоповедінки. Активісти також наголошували на поганій роботі комунальних служб. Натомість, студенти називали «приватні бізнес-інтереси» серед основних причин екологічних проблем.

Оточення впливає на готовність практикувати екоповедінку. Учасники і учасниці, які регулярно бачать приклади екологічних дій серед знайомих або відомих людей, є більш відкритими до змін. Яскравим прикладом впливу оточення є використання вживаних речей. Більшість учасників хоча б раз купували речі на секонд-хенді. Проте вони оцінювали таку поведінку негативно і не стали би публічно говорити, що купують вживані речі через страх засудження і втрати соціального статусу.

Сортування сміття — найбільш очевидна екоповедінка. Учасники, які практикують сортування, скаржилися на відсутність доступної інфраструктури та неможливість віддати сміття на переробку.

Щоби заохотити людей користуватися громадським транспортом його потрібно покращувати. Таку думку висловлювали у всіх групах. Натомість, дехто з активістів і сімейних людей сам пропонував обмежувати в'їзд автомобілям у певні частини міста.

Основними джерелами інформації для учасників усіх груп є агрегатори новин і соціальні мережі. На другому місці — телебачення і особисте спілкування з родичами або знайомими. Більшість опитаних не мають постійних джерел інформації від екологічних теми. Частина з них хотіла б дізнаватися про стан екології від незаангажованих експертів і науковців. Студентам і студенткам була б цікава така інформація, якби її надавали популярні блогери. На їхню думку, вдалим форматом може стати інфотеймент — поєднання наукового і розважального контенту. Дехто пропонував флешмоби та наводили приклад Ice Bucket Challenge.

Щоб змінити світ, не потрібно кричати і всіх звинувачувати

Про Грету, мистецтво і ВЕЖА.

У 1996 році у Кривому Розі зібралися журналісти, які писали на тему навколишнього середовища. Під час зустрічі вони створили ВЕЖА (Всеукраїнську екожурналістську асоціацію). Екологія була дуже новою і незвичною спеціалізацією на той час. В Америці першу спілку екожурналістів (SEJ) заснували лише в 1990 році, Міжнародну федерацію екожурналістів (IFEJ) у Німеччині – у 1993 році. Україна стала наступною країною, яка заснувала асоціацію.

Кривий Ріг – величезне індустріальне місто, яке як тоді, так, думаю, і сьогодні було не найпривабливішим з огляду на навколишнє середовище місцем для проживання або екотуризму. Навколишнє середовище Стокгольма сильно відрізняється від криворізького.

Я у цей час була лише на пару місяців старшою за сьогоднішню Грету Тунберг. Щоправда, на відміну від Грети, я вже відучилася на першому курсі художнього інституту і на той час була на першому курсі факультету журналістики Національного університету.

Зустріч із екожурналістами у Кривому Розі мене вразила. Я була зачарована їхньою сміливістю, авантюризмом і новим, свіжим мейнстримом, який міг змінити світ. А що може бути краще для 16-річного підлітка, ніж пригоди та спроба змінити світ на краще?

У мене був нуль досвіду щодо того, що таке навколишнє середовище, і десь пів відсотка досвіду у журналістиці. Проте президент асоціації Валерій Козак надав мені членство "на майбутнє" з тим, що я буду новим, наступним поколінням, яке змінить світ на краще. Це було моє перше членство у професійній асоціації, і воно надихнуло мене на наступні звершення. Разом із Козаком та іншими членами ВЕЖА ми робили дослідження, розслідування. Було дуже цікаво та пізнавально.

Через два роки він умер від раку. Звичайна хвороба для Кривого Рогу. Ми здівонувалися до останнього. Він багато чого мені розповів, порадив. Він дуже в мене вірив. Я завжди пригадую його.

Я продовжила його спадщину і також стала журналістом, який розслідує і пише про проблеми навколишнього середовища. Мені надали членство в Міжнародній федерації екожурналістів (IFEJ), я вступила в Міжнародну федерацію журналістів (IFJ), стала головним редактором "Вісника екологічної адвокатури". Робила спільні екологічні розслідування зі світовими виданнями. Тому що правду про проблеми з навколишнім середовищем ніхто, окрім незалежних учених та ерудованих ентузіастів, не скаже. Усе треба "копати" і розповідати самому. Треба розповідати.

І навіть зараз своїм мистецтвом та проектами "Фукусіма – Чорнобиль" я намагаюся розповідати загалу про навколишнє середовище. Моя скульптура The Hope (перша встановлена у Фукусімі, друга – в Україні, навпроти Національного музею "Чорнобиль") – саме про це, про надію на краще. І надія зазвичай прилітає в образі природи. Не треба залякувати людей мистецтвом, треба їх вчити, як жити з тим, що маємо, і не нашкодити в майбутньому тому, що залишилося.

Коли тобі 16, ти допитливий, бо ти нічого ще не знаєш, у тебе повно ентузіазму, у тебе є співчуття до тих, хто постраждав від забруднення навколишнього середовища, і ти хочеш змінити світ, щоб допомогти тим, хто страждає. Але у 16 років ти не злий. Люди злі, коли роки їхніх особистих зусиль урізаються у стіну людської байдужості. Або злі ті, кого навчили бути злим.

Грета – дуже особливий підліток, але має бути соромно всім тим дорослим, хто використовує її на свою користь. Щоб змінити світ у глобальному масштабі, вам не потрібно кричати і всіх звинувачувати. Вам потрібно щодня з великим терпінням тихо пояснювати людям, що вони повинні зробити, щоб покращити цей світ, ураховуючи те, що наша цивілізація лише розвиватиметься далі, і нам дуже потрібно знайти збалансоване рішення для поєднання природи, технологій та культури життя в них і з ними.

Але ви повинні кричати у своєму селі, місті чи столиці, якщо бачите, що річка навколо вас отруєна, забруднюється повітря і наступне будівництво знищить місцеву екосистему з ендемічною флорою та фауною.

Я сподіваюся, що Грету залишать у спокої, щоб вона змогла піти назад до школи, зрозуміти, що таке планета Земля, а згодом узяти наплічник і пішки пройти світ, аби побачити його красу, щоб потім її врятувати.

Грета Тунберг стала лауреатом премії миру

16-річна шведська екологічна активістка Грета Тунберг стала лауреатом Міжнародної дитячої премії миру.

"З вражаючих 137 претендентів з 56 країн, експертний комітет KidsRights обрав переможців - Дівину з Камеруну та Грету зі Швеції", - йдеться у повідомленні. Другим лауреатом Міжнародної дитячої премії миру стала Дівіна Малум, дівчина з Камеруну, яка розробила програму захисту прав дітей.

Премія буде вручена 20 листопада, в Гаазі.

Нагадаємо, шведська кліматична активістка Грета Тунберг у середу була названа однією з чотирьох осіб, які отримали премію "За правильний спосіб життя", також відому як "альтернативний Нобель". Грета Тунберг стала од-

нією з найвідоміших борців проти проблем екології та зміни клімату. У 2018 році вона щоп'ятниці пропускала уроки, аби вийти з пікетом до будівлі парламенту в Стокгольмі. Приклад активістки надихнув тисячі молодих людей в усьому світі, а також призвів до появи міжнародної організації Fridays for Future, активісти якої по п'ятницях проводять марш, щоб звернути увагу влади на екологічні проблеми.

У червні 2019 року правозахисна організація Amnesty International вручила свою найвищу нагороду «Посол совісті» Тунберг і руху Fridays for Future. У серпні шведська школярка перетнула Атлантичний океан на парусній яхті з нульовими викидами, щоб виступити на саміті ООН з клімату в Нью-Йорку. Під час своєї емоційної промови вона відзначила, що людство стоїть на порозі екологічної катастрофи і масового вимирання, а політиків турбують тільки гроші і казки про економічне зростання.

Отримання дозволу на викиди

КОМУНАЛЬНЕ НЕКОМЕРЦІЙНЕ ПІДПРИЄМСТВО БОГОДУХІВСЬКА ЦЕНТРАЛЬНА РАЙОННА ЛІКАРНЯ БОГОДУХІВСЬКОЇ РАЙОННОЇ РАДИ має намір отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних джерел викидів. Підприємство розташоване в м.Богодухів Богодухівського району Харківської області.

Джерелами утворення забруднюючих речовин в атмосферне повітря є: плити електричні, м'ючова ванна, зварювальний пост, дизельгенератор, ємність з паливом, пральні автомати, опалювальний котел, відкрита автостоянка.

Забруднюючі речовини, які надходять до атмосферного повітря: натрію гідроксид, вуглецю оксид, сірчистий ангідрид, акролеїн, нафтеренційований за складом пил (аерозоль), заліза оксид, марганець, сажа, метан, азоту діоксид, вуглеводні насичені, газ. Валовий викид (без CO₂) становить 0,479 т/рік.

Результати розрахунку розсіювання показали, що нормативно-допустимі викиди не перевищують 1 ГДК по всім забруднюючим речовинам.

Пропозиції або зауваження просимо надсилати до Харківської обласної державної адміністрації за адресою: 61002, м. Харків, вул. Сумська, 64.

Товариство з обмеженою відповідальністю "НЬЮТОН-ПРОМСЕРВІС" має намір отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних джерел викидів. Підприємство розташоване за адресою: 63045, Харківська область, Валківський район, с.Литвинівка, вул.Центральна, 47.

Підприємство спеціалізується на виробництві і розфасовці лакофарбових виробів і побутової хімії.

Джерелами утворення забруднюючих речовин в атмосферне повітря є: дисольвер, змішувачі, дозатори фарб, дозатори газу, АПМ, резервуари зберігання ЗВГ, опалювальні котли, насоси, дизельгенератор.

Забруднюючі речовини, які надходять до атмосферного повітря: азоту діоксид, бутилацетат, бутан, етилацетат, вуглеводні граничні, ізопропіл. спирт, ксилол, метан, метилацетат, окис вуглецю, пропан, сажа, ангідрид сірчистий, спирт бутиловий, формальдегід, уайт-спірит, диметилловий ефір. Валовий викид (без CO₂) становить 3,483 т/рік.

Результати розрахунку розсіювання показали, що нормативно-допустимі викиди не перевищують 1 ГДК по всім забруднюючим речовинам.

Пропозиції або зауваження просимо надсилати до Харківської обласної державної адміністрації за адресою: 61002, м. Харків, вул. Сумська, 64.

Рекламний носій газета "ЕКОСвіт" надруковано у «Видавництві ХК».

Свідоцтво ХК 2161-902Р від 19.05.2016.

Адреса редакції: пр. Незалежності, 5. Т. (057) 731-41-56.

Зоя Скоропадєнко